

האיש שחולל השבוע מכנה בפרשת רצח גבעת-ברנר מגילה את מוקד התעלומה "אביגיל היתה אהובתו!"

מאת מאיר ראובן

"החבל מתהדק סביב צוארו של הרוצח", פסקה המשטרה. היה זה כיסוי שקוף למכוי הסתום אליו נקלעו חוקרי מדור הביטחון בתעלומת הרצח המסתורית ביותר במדינת ישראל. אביגיל סלומון, נפחיה אמונית ילדת חורן, נמצאה בקיבוץ גבעת ברנר ללא רוח חיים. המשטרה עצרה את בני משפחתה של הנרצחת כחשודים ברצח, אך לא יכלה להוכיח מאומה. השבוע חולל אחד העצורים, רב סמל חיל האוויר מאיר ראובן (25), גבר נאה ושחום פנים, מפנה סנפציוני בחקירה. הודה רב סמל ראובן: "הייתי מאהבה של אביגיל". בכך נתן בידי המשטרה את המפתח למניעי הרצח. כשהוא בורר כל מלה ומלה בקפדנות, העלה המאהב המאוכזב את הסיפור הכא על פרשת אהבתו לנרצחת.

רה ללינת בדירה אחרת. אבל הפעם היתה מיטתה של אביגיל ריקה.

★ ★ ★

חקירה במכונת-אמת

מחרת בצהריים נערכה ההליוה. כש רצינו אחריהם לחזור הביתה, ניגש אלינו בדרך אל השער חבר משק והודיע לי שהמוזכר רוצה לדבר אתי. כשנגשתי למוזכר רות כבר חיכו לי שם הצנינים החוקרים. הם לקחו ממני במקום דקות. בדרך למוזכר רות הספקתי לומר לאשתי שתספר שביום שלישי בלילה הייתי בבית ולא בעבודה. היא שאלה: למה? הסברתי לה שזה יום ששי, ואם אני לא הייתי בעבודה יתחילו לברר ואז תלך לנו השבת.

גם אני סיפרתי לשוטרים שהייתי בבית. הם אמרו שאני משקר, ששני אנשים ראו אותי נכנס למשק. מובן שהכחשתי הכל ואחרי התייעצות ביניהם, העבירו אותי החוקרים עוד באותו יום לחקירה במכונת האמת במטה הארצי של המשטרה. גם שם טען החוקר הגינגי שאני משקר בקשר לאותו פרט ושהמכונה מראה את זה בבירור. המי שחתי להכחיש בלי סוף. כל הזמן היתה רבי

מואשם ברצח, שאולי לא אני ביצעתי אותו, אם אמרתי בשתיקה. הוא תיאר בפני בצב עים ברורים מה יכול לקרות לי גם בלי פסק הדין. "אתה תססיד את מקום עבודתך, את הדיוור הצבאי ואת כל ידידיך, תמיד יח שדו כך שאתה רצחת את אביגיל". הרגשתי שמשהו זו בלב שלי. הוא דיבר רק חמש דקות ושיכנע אותי בטובות לפתוח את לבי. התחלתי לבכות. בכיתי כמו ילד קטן. לא ידעתי למה. הוא נתן לי סיגריה כדי לה רגיע אותי והזמין עבורי קפה. כשהוצאתי את המלה הראשונה מפי היינו רק שנינו במשרד. הוא הפסיק אותי וקרא לחוקרים שטינוברג וגפן שיגבו את העדות.

★ ★ ★

מלכודת התשוקה

ספרתי את הכל וכל הזמן לא הפי סקתי לבכות. אמרתי לסלע שלא יא מינו לי אחרי ששיקרת לי להם כל הזמן, אבל הסברתי לו ששיקרת רק בגלל אשתי, לא ידעתי איך לספר לה את מעשי הבגידה שלי. ביקשתי מסלע ושינוברג להסביר לה בצורה עדינה. זה היה ביום ראשון. אבל שחררו אותי רק ביום חמישי בערב.

הדלת מצאתי את אביגיל בין הידיים שלי. נשקתי אותה. היא אמרה לי שהיא אוהבת אותי ורק אותי. לקחתי אותה למטה שלה. המיטה היתה עוד חמה מהגוף שלה. כשקמנו ממנה היא היתה חמה פי שניים, מהחום שלי ושלם ביחד.

היינו נפגשים בתל-אביב או בגבעת ברנר. כל הלילה היינו מחכים לחצי השעה של הבוקר. איך שציון היה יוצא היה הכל מתחיל מחדש. היא כישפה אותי עם הגוף שלה. זהו זה. אני חושב שאז הפכתי לעבד שלה. הייתי מוכן לעשות בשבילה את הכל. ככה זה נמשך חודשים ארוכים. כל אותן זמן הייתי מבקר רק כאשר רבקה לא היתה בבית. הייתי משוכנע שאף אחד לא יודע על היחסים הקרובים שלנו.

★ ★ ★

פגישה מתחת דעץ

באחת הפגישות, זה היה באוקטובר 1958, אמרה לי אביגיל, שאינה יכולה יותר לנסוע לתל-אביב, מפני שאין לה יותר סיבות שתוכל לספר לציון. היא גם אמרה שהיא חושבת שהוא חושד בה. בציון עצמו לא ראיתי שום סימן כאלו הוא יודע מה שמתרחש ביני ובינו. היחס שלו אלי היה כל הזמן שהיה אביגיל ביקשה שבמקום לנסוע לתל-אביב אבקר לעתים קרובות יותר בגבעת ברנר.

הייתי נוסע אליה בערבים, בערך כל שבוע עים והיינו נפגשים בתוך המשק ליד אחד העצים ששימש לנו מקום מפגש. כל המשק היה שני רק אנתנו היינו יושבים שעות, משוחחים על אהבה ומתעלסים. היינו ער שים הכל רק לא באים במגע מיני. לא היה לנו מקום בשביל זה.

היינו קובעים בו במקום פגישה נוספת

ונפרדים. אז התחלתי כבר גם לשקר לאשתי. הייתי מספר לה, בכל פעם שהייתי לי פגישה עם אביגיל, שאני צריך להישאר לעבודה דחופה במחנה עד שעה מאוחרת. אביגיל אמרה לי שהייתה מספרת לציון שהיא נס גשת עם ידידים בתוך הקיבוץ. בכל אחת מן הפגישות סיפרה לי אביגיל, כי ציון אינו מאמין לה. שהיא אמנם מבקרת חברים בקיבוץ. הוא טען שהיא מסתירה ממנו משהו. הפגישה בלילה האחרון לא היתה שונה מיתר הפגישות שלנו. נפגשנו באותו יום ובאותה שעה שקבענו בפגישה הקודמת ש היתה לנו לפני שלושה שבועות. אני באתי מהמחנה הביתה באותו יום בשש ואמרתי לאשתי שעלי לחזור לעבודה ואחזור מאוחר, ונסעתי ישר לגבעת ברנר. בכביש ליד הקר בוך ראיתי זוג שהכרתי אותם מהזמן שאני הייתי חבר במשק. לא נעצרתי כי לא רציתי שיראו אותי, גם הם לא פנו אלי והייתי בטוח שלא הבחינו בי.

כשהגעתי למקום המפגש הקבוע שלנו כבר עמדה אביגיל במקום, עומדת ליד העץ לבושה חולצת וחצאית ועליהם מעיל חורף עבה. שום דבר מיוחד לא היה בפעם הזאת. ישבנו שם, שוחחנו והתעלסנו, אבל לא באנו במגע מיני. כמה דקות אחרי השעה עשר אמרה אביגיל שהיא מוכרחה ללכת מפני שציון מחכה לה. נפרדנו בנשיקה לזה ט ואני פניתי לכיוון השער.

לא ראיתי בדיוק לאן הלכה אביגיל, רק ראיתי שהיא הגיעה למקום שממנו אפשר לפנות לשלושה כיוונים — הביתה, לחדר האוכל, ולבית השימוש. יצאתי אל מחוץ לקיבוץ, ירדתי בשדרה הארוכה המובילה מ הקיבוץ אל הכביש הראשי ולמולי תפשתי בדיוק טרמפ באוטובוס ריק. שנהגו נסע הביתה לשיכון המזרחי בראשון-לציון, משם לא רחוקה הדרך לשיכון שלנו. המשכתי ברגל הביתה.

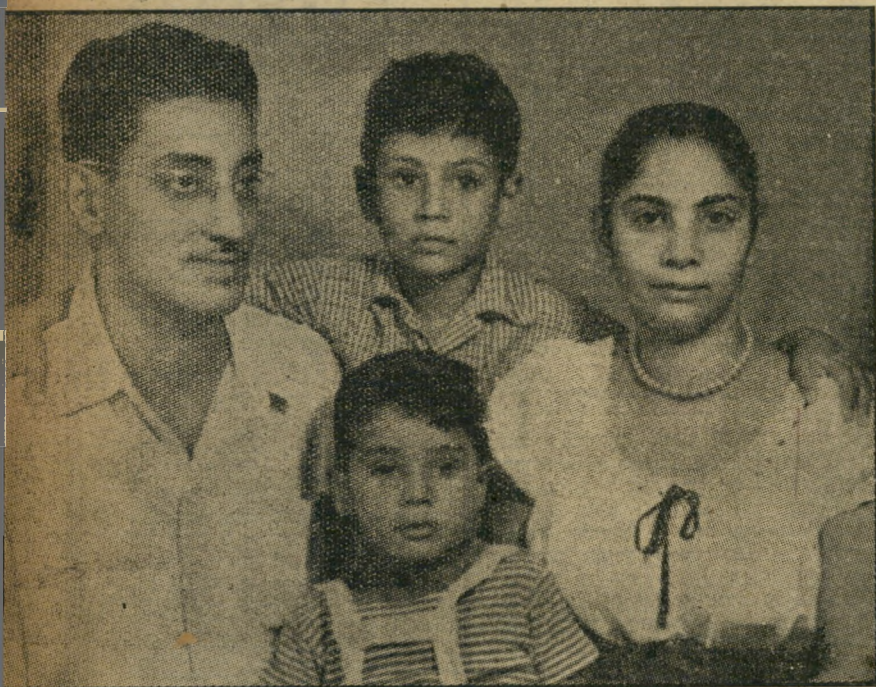
★ ★ ★

המיטה היתה ריקה

ר בקה לא היתה בבית. מצאתי אותה אצל שכנה, ידידה שלנו. איש מאיתנו לא שאל שאלות. זה היה רגיל שאני חוזר מאוחר הביתה. לקחתי אותה מאצל השכנה והלכנו לישון. למחרת, ביום רביעי, לא קרה שום דבר. הלכתי בבוקר לעבודה ובערב חזרתי כרגיל. רק למחרת בבוקר, בערך בשעה 10, קיבלתי למחנה צילצול טלפוני. אשתי היתה על הקו. סיפרה לי שהשכנים שמעו ברדיו כי אשה בשם אביגיל סלומון נרצחה בגבעת-ברנר.

היא שאלה אותי אם שמעתי על זה משהו, ואם אני יודע על זה. אמרתי שלא ידוע לי דבר ואני שומע על זה בפעם הראשונה, וביקשתי ממנה לטלפן מיד לגבעת ברנר כדי להיודע אם זה נכון. אשתי טיל פנה וקיבלה אישור על כך והודיעה לי מיד. המשכתי בעבודה כרגיל, כיוון שבאותו יום שכר אחד מחברי את הדי והיתה הרבה עבר דה. הסברתי למפקד שקרובת משפחה שלי נרצחה. אבל כשהוא שמע על יחס הקירבה בינינו, ושהיא רק בת-דודה של אשתי, הוא אמר: "זה לא דחוף, היא יכולה לחכות".

לא יכולתי ללכת ולספר לו את האמת. לא יכולתי לומר לו שהיא לא רק בת-דודה של אשתי אלא המאהבת שלי. חזרתי הביתה רק שעה לפני המועד הרגיל של סיום העבודה. אשתי הציגה בפני מבקר שהיה חתום על ידי ציון. היו בו רק שתי מלים: אביגיל מתה. לקחתי את אשתי ושנינו ביחד, נס

האהובה בחוג משפחתה

אביגיל סלומון נראית כאן בציי לום מתקופת חייה האזונונה, שנמסר כמזכרת למשפחת ראובן. אביגיל חסובת הגוף, עבדה בבית ההבראה של הקיבוץ, התיידדה עם אורחים רבים בצורה אינטימית, הסבירה למאיר ראובן כי הוא מאהבה היחיד.

לפני ששוחחתי, הזמין סלע את רבקה לרמלה אליו למשרד. הוא שאל אותה אם היא אוהבת אותי, וכשהשיבה בחיוב, שאל אותה אם תהיה מוכנה לסלוח לי אם יתברר שבגדתי בה. אז הוא סיפר לה את כל הסי פור. אחר כך קראו לי. לא יכולתי להסתכל בעיניים שלה. חשבתי שהאדמה תבלע אותי, אבל בסוף התגברתי. החוקרים השוו את ה סיפורים שלנו. זה היה בסדר.

איני הולך לעבודה לפי הוראות המשטרה. אני יושב בבית ויש לי הרבה זמן לחשוב על מה שקרה. עכשיו אני מצטער על כל הענין ביני ובינו. אביגיל, הייתי בטוח כל הזמן שהיא אוהבת אותי ושאני היחיד אצ לה. אבל רק עכשיו גודע לי שעוד ממנן סיפרה לאשתי כי יש לה הרבה מאהבים, וכי היא לא יכולה להסתפק בגבר אחד.

גם ציון בעלה יכול היה לפגוע את האה סוף, לו היה נותן לי להבין שהוא יודע על היחסים בינינו, כפי שהוא מודה עכשיו. יש לי הרגשה שהיא בכלל לא אהבה אותי. אני חושב שהיא רצתה לקלקל רק את חיי המשפחה שלנו. היא אמרה פעם לרבקה אשתי שהיא מקנאה בנו על שאנו כל כך מאושרים ביחד. אשתי קיבלה את זה בכתף. חבל שרק עכשיו היא סיפרה לי את כל זה. אם היתה מספרת לי קודם אולי לא הייתי נופל במלכודת שטמנה לי תשוקתי.

אשת המאהב

רבקה ראובן (24), אשתו של הרביסטל מאיר, משתעשעת במבנה מיני אטורי של הסאני מהאל. רבקה היא האשה שסבלה יותר מכל אדם אחר שהיה מעורב בפרשת הרצח, הסכימה על אף הכל לטלוח.